

РЕШЕНИЕ

№ 3618

гр. София, 28.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 65 СЪСТАВ, в публично заседание на петнадесети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: ПОЛИНА ЛЮБ. АМБАРЕВА

при участието на секретаря ЗОРНИЦА ЛЮДМ. ПЕШЕВА
като разгледа докладваното от ПОЛИНА ЛЮБ. АМБАРЕВА Гражданско дело № 20221110168770 по описа за 2022 година

Предявени са установителни искове по реда на чл. 422 от ГПК от „ВИВУС.БГ“ ЕООД (предишно наименование „4ФИНАНС“), ЕИК 202393458 против А. М. П. по чл. 9 ЗПК вр. чл. 240, ал. 1 и ал. 2 ЗЗД за установяване вземания на ищеца, както следва: сумата от **1200,00 лева**, представляваща главница по договор за кредит № 9970892019/18.10.2019 г., ведно със законна лихва от 26.05.2022 г. до изплащане на вземането и сумата от **40,43 лева**, представляваща договорна лихва за периода от 18.10.2019 г. до 17.11.2019 г., за които е издадена Заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК от 06.06.2022 г. по ч. гр. д. № 28211/2022 г. по описа на СРС, 65 състав.

Ищецът твърди, че на основание Договор за кредит № 9970892019 от 18.10.2019 г., сключен между ищцовото дружество, в качеството му на кредитодател и ответницата, в качеството ѝ на кредитополучател, е предоставил на последната сума в размер на 1200,00 лева, представляваща главница и чиста стойност на кредита. Посочва, че договорът за кредит бил сключен за период от 30 дни, с падежна дата 17.11.2019 г., била начислена и договорна лихва в размер на 40,43 лева. Излага, че срокът на договора започнал да тече от датата на превеждане на сумата по кредита по сметката на кредитополучателя, а именно на 18.10.2019 г. Посочва, че последната редовна падежна дата по договора била 01.05.2020 г., на която дата ответницата е следвало да изплати задължението си в пълен размер, в противен случай същата изпадала в просрочие и придобивала качеството на длъжник спрямо ищеца. Сочи, че ищцовото дружество е търсило различни способи за доброволно изпълнение на процесното задължение, но плащане на същото не било извършено от ответницата. За посочените задължения в производството по ч. гр. д. № 28211/2022 г. по описа на СРС, 65 състав е издадена заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК от 06.06.2022 г.,

като длъжникът е подал възражение срещу заповедта за изпълнение. Ето защо, ищецът предявява искове с правно основание чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. чл. 9 ЗПК, вр. чл. 240, ал. 1 и ал. 2 ЗЗД за установяване в отношенията между страните, че ответницата дължи на ищеца сумите по издадената заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК. Претендира разноски и юрисконсултско възнаграждение.

Ответницата А. М. П. не е депозирала отговор на исковата молба. Възражението и в заповедното производство е за направени плащания към ищеца, които последния не бил приспаднал. В с.з. се явява лично и заявява, че оспорва исковете, не оспорва, че е сключила процесния договор с ответника, както и че е получила сумата. Сочи, че в периода 2019-2020 год. е платила около 1000 лв. като е внасяла по около 200 лв. на месец.

Съдът, като съобрази правните доводи на страните, събраните писмени доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, съгласно правилата на чл. 235, ал. 2 ГПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Предявени са положителни установителни искове с правно основание чл. 422 ГПК, вр. чл. 415 ГПК, вр. чл. 79, ал. 1 ЗЗД, вр. чл. 240, ал. 1 и ал. 2 ЗЗД, вр. чл. 6 ЗПФУР вр. чл. 9 ЗПК.

Въз основа на заявление вх. № 107633/30.05.2022 г. е издадена заповед за изпълнението по чл. 410 ГПК от 06.06.2022 г. по ч. гр. д. № 28211/2022 г. по описа на СРС, 65 състав.

В срока по чл. 414 ГПК длъжникът е подал възражение срещу заповедта за изпълнение. В срока по чл. 415 ГПК съдът е предявил установителни искове за установяване съществуването на вземанията, предмет на заповедта за изпълнение.

Основателността на предявения иск се обуславя от кумулативното наличие на следните предпоставки: наличието на Договор за кредит № 9970892019 от 18.10.2019 г., сключен с А. М. П., по силата на който ответницата е получила заемната сума в претендирания размер и е поела задължение да я върне; настъпване на изискуемостта на вземането; договарянето на възнаградителна лихва в претендирания размер, както и че същата е изискуема в сочения в исковата молба размер.

При установяване на горепосочените обстоятелства, в тежест на ответницата е да докаже, че е заплатила претендираните суми, за което съдът е указал на страната, че не сочи доказателства.

Представен е договор за кредит № 9970892019 от 18.10.2019 г., сключен между „ВИВУС.БГ“ ЕООД (предишно наименование „4ФИНАНС“) и А. М. П., при следните параметри: сума на кредита: 1200 лв.; срок на кредита: 30 дни; ГПР - 49,7 %; ГЛП - 40,99 %; общо задължение по кредита: 1240,43 лв.

Регламентацията на договора за потребителски кредит се съдържа в Закона за потребителския кредит, като в чл. 9 е прието, че това е договор, въз основа на който кредиторът предоставя или се задължава да предостави на потребителя кредит под формата на заем, разсрочено плащане и всяка друга подобна форма на улеснение за плащане, с изключение на договорите за предоставяне на услуги или за доставяне на стоки от един и

същи вид за продължителен период от време, при което потребителят заплаща стойността на услугите, съответно стоките, чрез извършването на периодични вноски през целия период на тяхното предоставяне.

Формата за действителност на договора за потребителски кредит съгласно чл. 10, ал. 1 ЗПК е писмена - на хартиен или друг траен носител; по ясен и разбираем начин; в два екземпляра - по един за всяка от страните по договора. Законодателят е дал дефиниция и на понятието „траен носител“ в § 1, т. 10 от ДР на ЗПК, а именно това е всеки носител, даващ възможност на потребителя да съхранява адресирана до него информация по начин, който позволява лесното ѝ използване за период от време, съответстващ на целите, за които е предназначена информацията, и който позволява непромененото възпроизвеждане на съхранената информация.

Законът за потребителския кредит допуска възможността договорът за потребителски кредит да бъде сключен от разстояние, като в този случай съгласно чл. 5, ал. 9 от ЗПК, кредиторът трябва да предостави на потребителя стандартния европейски формуляр съгласно приложение 2, а според чл. 5, ал. 13 ЗПК, когато договорът за предоставяне на потребителски кредит е сключен по инициатива на потребителя чрез използването на средство за комуникация от разстояние по смисъла на Закона за предоставяне на финансови услуги от разстояние, което не позволява предоставяне на преддоговорната информация на хартиен или друг траен носител, както и в случаите по ал. 10 (при използването на телефон като средство за комуникация или друго средство за гласова комуникация от разстояние), кредиторът, съответно кредитният посредник, предоставя преддоговорната информация посредством формуляра по ал. 2 незабавно след сключването на договора за потребителски кредит.

В случая от съдържанието на общите условия на „4 финанс“ ЕООД се установява, че реда за сключване на договора за потребителски кредит е следният. Съгласно т. 1.1. от ОУ кредитополучателят подава искане за отпускане на кредит в съответствие с формуляра, предоставен на началната страница - www.vivus.bg, при партньор на кредитора или по телефон. За да завърши регистрацията на профила на кредитополучателя, той трябва да получи, да се запознае и да приеме условията на договора за кредит на началната страница по реда, предвиден в общите условия /т. 1.3 от ОУ/. Бланката на стандартния европейски формуляр за предварителната договорна информация е налична на началната страница на кредитора, достъпна е на профила на кредитополучателя, както и във всеки един от офисите на партньорите на кредитора и е част от документите, които се предоставят след като кредитополучателят избере конкретна сума и срок за връщане на кредита /т. 1.4/. След подаването на искането за отпускане на кредит, кредитополучателят потвърждава истинността на всички данни и декларира, че няма обстоятелства, които биха могли негативно да засегнат платежоспособността му /т. 1.5/. След регистрация, стандартният европейски формуляр и проект на договора за кредит /включващ специалните условия на договора за кредит и общите условия/ се предоставя на кредитополучателя на началната страница или на хартиен носител и кредитополучателят трябва да прочете договора и ако го

приеме, трябва да го подпише електронно, като натисне бутон „Подпиши“. За избягване на съмнение, с натискането на бутона „Подпиши“ от кредитополучателя се счита, че същият е получил предварителната договорна информация под формата на стандартния европейски формуляр, подписал е всяка страница на договора за кредит и на общите условия, доколкото същите са представени на траен носител, включително в подсигурен PDF формат, който не позволява да бъдат изменяни. С подписването на договора за кредит кредитополучателят потвърждава, че желае да сключи договора за кредит с кредитора и се съгласява кредиторът да преведе сумата на кредита по сметката на кредитополучател или по избран алтернативен начин. С потвърждаването по настоящата точка на потвърждаването му по електронна поща от кредитора и извършването на паричния превод, след като предварително кредитополучателят го е приел на началната страница или подписал на хартиен носител. За целта, след като кредитополучателят натисне бутон „Подпиши“ съгласно т. 1.8. кредиторът изпраща на кредитополучателя потвърждение под формата на имейл на посочения в профила на кредитополучателя адрес, с който потвърждава сключването на договора за кредит. Страните изрично се съгласяват съобщенията по електронната поща, потвърждаващи приемането на договора за кредит, да имат силата на саморъчни подписи в съответствие с чл. 13, ал. 3 ЗЕДЕП.

С оглед описания начин на сключване на процесния потребителски кредит се налага извод, че с предоставянето на лични данни и изпращане на искането за кредит до кредитора, потвърдено чрез натискането на бутона „Подпиши“, следва да се приеме, че клиентът-кредитополучател изявява своята воля за сключването на договора и приема общите условия.

Предвид това, настоящият състав приема, че по делото е установено, че процесния договор за кредит за сума в размер на 1200 лева е бил сключен от ответника, което в случая не се и оспорва от последния.

Ищецът е изпълнил задължението си за предоставяне на уговорената сума в размер на 1200 лв., видно от представеното платежно нареждане за превод на отпусната сума по договор за кредит № 9970892019 от 18.10.2019 г., което също не се оспорва от кредитополучателя.

Процесният договор е сключен по реда на ЗПФУР, където е предвидена възможността за предоставяне на парични кредити от разстояние, като отношенията между страните в тази връзка се уреждат електронно. Сключването на договора става не чрез подписването му от заемополучателя, а посредством избиране на изпратена му препратка на съответна интернет страница на заемотателя, като чрез активиране на въпросния линк се счита, че потребителят е потвърдил съгласието си по договора. Във връзка със специфичните характеристики на сключения договор е без значение дали на ответника е бил предоставен екземпляр от договора или пък от общите условия към него, тъй като с избора си да активира съответната препратка потребителят е приел условията на съглашението. Дали същият се е запознал предварително с общите условия и дали ги е приел, в случая е без значение, защото той е имал тази възможност преди да направи online избора си за сключването на договора. С извършване на това фактическо действие последният се

валидира и страните се задължават по него, а наред с това се считат и обвързани от общите условия, които са неразделна част от съглашението, без да е необходимо по отношение на клаузите от тях да се изразява отделно волеизявление за приемането им. Още повече, че изрично в тези общи условия в чл. 3 е записано, че договорът за кредит се счита за сключен и влиза в сила на датата на потвърждаването му по електронната поща от кредитора и извършването на паричния превод, след като предварително кредитополучателят го е приел на началната страница. Посочено е още, че страните изрично се съгласяват съобщенията по електронна поща, потвърждаващи приемането на договора за кредит, да имат силата на писмени подписи, в съответствие с чл. 13, ал. 4 от Закона за електронния документ и електронния подпис. Поради което, с натискане на линка за потвърждение се декларира запознаване и съгласие с условията на договора, което пък е предпоставка за превеждане на съответната заемна сума по банковата сметка.

По отношение на втората предпоставка от фактическия състав на предявения иск - срок за погасяване на заема и размер на задължението, от представения по делото договор за кредит с № 9970892019 от 18.10.2019 г. се установява, че ищцовото дружество е предоставило на ответника заем в размер на 1200 лева, която сума ответникът е следвало да върне в 30- дневен срок - до 17.11.2019 г.

С Анекс от 18.11.2019год. е продължен срока за връщане на кредита на 17.12.2019год. С Анекс от 23.12.2019год. – до 06.01.2020год., с Анекс от 06.01.2020год. – на 05.02.2020год. , с Анекс от 10.02.2020год. – до 06.03.2020год. , с Анекс от 18.03.2020год. – до 01.04.2020год. и с Анекс от 01.04.2020год. – до 01.05.2020год.

Относно настъпилата изискуемост на вземането се установява, че ищцовото дружество е предоставило на ответника заем в размер на 1200 лева, която сума ответникът е следвало да върне до 01.05.2020год., съобразно уговореното от страните. Следователно крайната падежна дата на сключения договор е настъпила, поради което претендираното вземане е станало изискуемо на 01.05.2020 г.

Същевременно липсват доказателства ответникът да е извършил плащания по процесния договор за кредит, като съда изрично му е указал, че носи тази доказателствена тежест и не сочи доказателства за твърденията си за извършени плащания.

С оглед изложените съображения предявеният иск за главница е основателен и доказан изцяло.

По отношение на претенцията за начислена договорна лихва върху главницата от 1200 лева, съдът счита претенцията за основателна, тъй като е уговорена изрично дължимостта и - чл.6 от Общите условия по договора за кредит. С отговора на исковата молба не са въведени никакви правопогасяващи възражения досежно тази претенция, поради което същата се явява дължима.

По разноските:

С оглед изхода на спора в полза на ищеца следва да се присъди, на основание чл.78, ал.1 ГПК, сумата от **175лв.**, от които : 75 лв. разноски за държавна такса и юрисконсултско

възнаграждение,определено от съда на основание чл.78, ал.8 ГПК в размер на 100 лв. в
исковото производство, както и разноски в заповедното производство в размер на **49,19 лв.**

Водим от гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по предявените от „ВИВУС.БГ“ ЕООД
(предишно наименование „4ФИНАНС“), ЕИК 202393458, седалище и адрес на управление
гр. София, ул. „Димитър Хаджикоцев“ № 52-54, икове по чл.415 ГПК, във връзка с чл.6
ЗПФУР, във връзка с чл.9 ЗПК, че А. М. П. ,ЕГН : ***** ,с адрес в гр.София,ж.к.“Лев
Толстой“,бл.53,вх.А,ет.1,ап.1 **дължи на** „ВИВУС.БГ“ ЕООД (предишно наименование
„4ФИНАНС“), ЕИК 202393458 сумата от **1200,00 лева**, представляваща главница по договор
за кредит № 9970892019/18.10.2019 г., ведно със законна лихва от 26.05.2022 г. до
изплащане на вземането и сумата от **40,43 лева**, представляваща договорна лихва за периода
от 18.10.2019 г. до 17.11.2019 г. ,за които е издадена Заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК
от 06.06.2022 г. по ч. гр. д. № 28211/2022 г. по описа на СРС, 65 състав.

ОСЪЖДА А. М. П. ,ЕГН : ***** ,с адрес в гр.София,ж.к.“Лев
Толстой“,бл.53,вх.А,ет.1,ап.1 **да заплати на** „ВИВУС.БГ“ ЕООД (предишно наименование
„4ФИНАНС“), ЕИК 202393458, седалище и адрес на управление гр. София, ул. „Димитър
Хаджикоцев“ № 52-54, на основание чл.78, ал.1 ГПК, сумата от 175 лв. разноски в исковото
производство и сумата от **49,19лв.** ,представляваща разноски в заповедното производство.

Решението подлежи на обжалване пред Софийския градски съд в двуседмичен срок
от съобщаването му чрез връчване на препис.

Съдия при Софийски районен съд: _____